

Martinus

www.martinus.hu

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

III. évfolyam 12. szám

2010. december

ára: 100 Ft



**Kegyelmekben gazdag,
áldott Karácsonyt kívánunk
olvasóinknak!**

Elhunyt Kónya László atya

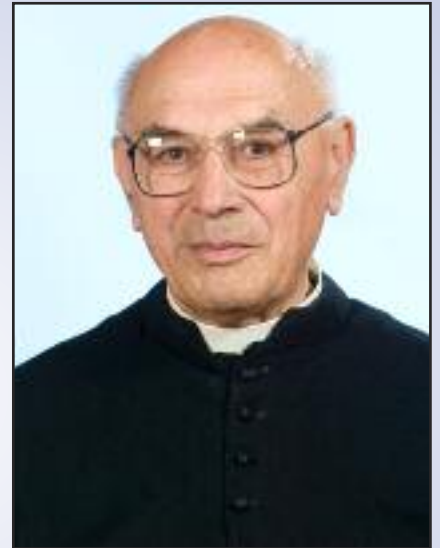
Kónya László ny. plébános életének 83., áldozópapi szolgálatának 60. évében, az idős korrál járó keresztiek példamutató hordozása után, a betegek szentségével megerősítve, november 1-jén, mindenszentek napján a szombathelyi kórházban elhunyt. Az elhunyt lelkipásztorért az engesztelő koncelebrációs szentmisét november 8-án 10 órakor mutatták be a szombathelyi Székesegyházban. Holttestét a szentmise után a Jáki úti temető papi sírkertjében helyezték örök nyugalomra.

Kónya László 1928. június 11-én született Szombathelyen, 1951. június 17-én szentelték pappá ugyanitt.

Élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit:

1951-53: káplán (Csesztreg), 1953-57: kiségitő lelkész (Tornyiszentmiklós), 1957-59: káplán (Szombathely-Szent Kvirin), 1959-69: lelkész (Szombathely-Perint), 1969-71: kiségitő lelkész (Szombathely-Olad), 1971-76: plébánoshelyettes (Torony), 1976-77: káplán (Körmend), 1977-78: plébános (Hegyfalu), 1978-80: plébános (Pertikeresztúr), 1980-83: lelkész (Kerkakutas), 1983-86: lelkész (Babosdöbréte), 1986-90: plébános (Bagod), 1990-92: plébános (Szemenyecsrörnye), 1992-2007: plébános (Muraszemenye), 2007-2010: nyugállományban, kiségitő lelkész (Szombathely-Székesegyház)

Imádkozzunk együtt Egyházmegyénk elhunyt lelkipásztorának lelki üdvéért. Nyugodjék békében!



Tartalomjegyzék

- 2. oldal** Elhunyt Kónya László atya
- 3. oldal** A Család Éve elé
- 4. oldal** Egyházunk – A csoda reményt ad
- 5-7. oldal** Életképek – A plébániák hétköznapijai
- 8. oldal** Jézus születésének megünneplése a liturgiában
- 9. oldal** Csúcs és Forrás – Egyéb szerepek a szentmisében;
Babits Mihály: Karácsonyi ének
- 12. oldal** Ifjúság – Rajtra készen! Az adventi ifjúsági lelkigyakorlat margójára; 72 óra képekben
- 13. oldal** Ministránsok – Ministrálni jó!
- 14. oldal** Múlt-Idő – Szombathelyi egyházmegyes pap a gyenge tehetőségűek szolgálatában; Pestisjárvány Felsőmarácon
- 15. oldal** Könyv- és DVD ajánlók – Adventi esték, Az Őrség román kori templomai, Göcsej és Zalavölgye román kori templomai, Legyetek követőim!; Fókuszban – Programok, események; Humor



10-11. oldal – Karácsonyi gyertyagyújtás a családban

Martinus
www.martinus.hu
a szombathelyi egyházmegye hivatalos lapja

Főszerkesztő: Ipacs Bence **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia, Salamon Viktória

Nyomdai munkák: Print Invest Magyarország Kft. **Felelős vezető:** Ványik László

Kiadó: Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3., Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskiado.hu, Internet: www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Teklits Tamás igazgató **ISSN 2060-145X**

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

A címlapkép a szombathelyi Pipitér Óvodában készült. Fotó: Mátyás Zsófia

A Család Éve elé

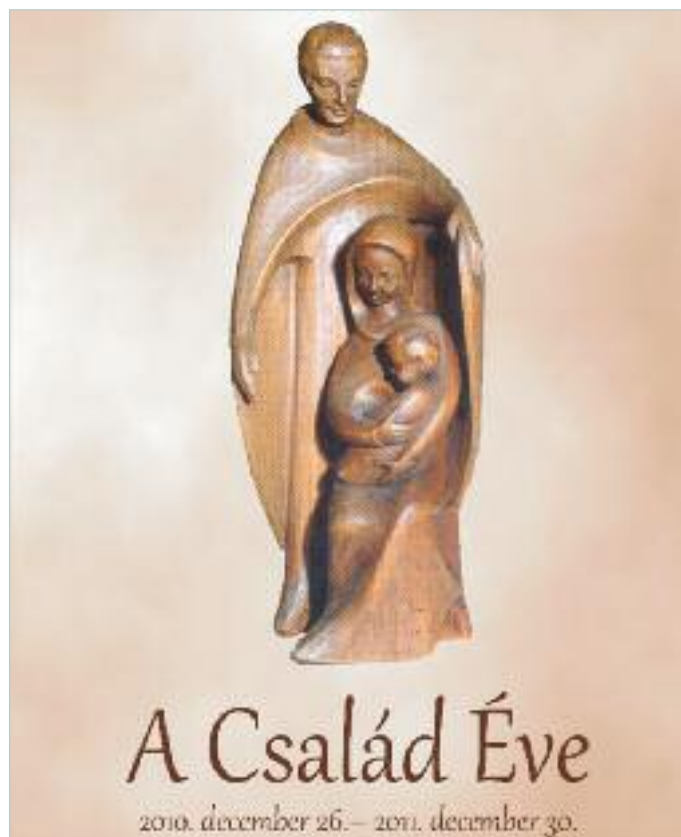
Dr. Veres András megyéspüspök

Kedves Martinus Olvasók!

Feltételezzük, hogy Mindnyájuk nagy öröme a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy döntött, hogy 2010. Szent Család vasárnapjától 2011. Szent Család napjáig egy egész évet szentelünk a családoknak. Egyszerre egyházi és nemzeti feladat, hogy a házasságokért és a családi életért tegyünk többet, mint eddig. Sajnálattal kell ugyanis megállapítanunk, hogy mindkét alapvető emberi közösséget az utóbbi időben olyan mértékű támadások érték, amelyek létükben súlyosan meggyengítették őket. Össztársadalmi szinten jogi eszközökkel, a média hathatós támogatásával sikerült a házasság és a család körül olyan hangulatot kelteni, amely sokak szemében kérdésessé tette ezek szükségességét, illetve jó voltát.

Tény az, hogy napjainkban egyre kevesebb házasságot kötnek, és egyre kevesebb gyermek születik. *Ma egyhármaddal kevesebben születnek, mint amennyi a népesség újra-termeléséhez kellene* (KSH). Ennek következtében országunk lakossága éppen az elmúlt hetekben tízmillió alá csökkent. Egy felmérés szerint, a gyermekeknek közel fele házasságon kívül születik. Pusztán ez az utolsó adat is gondolkodásra és cselekvésre szólít. Hiszen arra is számtalan kutatás eredménye mutat, hogy a rendezetlen házasságban vagy a családon kívül nevelkedő gyermekek óriási tehertétellel küzdenek személyiségi fejlődésükben (testi, lelki, érzelmi), és hátránnyal indulnak az életbe. Ez a sajnálatos tény is, mint erős kontraszt, rávilágít a házasság és a család antropológiai értékére és szükségességére. Egyértelműen ellentmond ez annak a széles körben terjesztett felfogásnak, hogy a házasság és a család intézménye pusztán társadalmi termék. A nyilvánlatkoztatás alapján Egyházunk rendíthetetlenül hirdeti, hogy mindkét emberi közösség a teremő Isten szándéka szerint való. Isten akarta az embert férfinak és nőnek, s a szívükbe oltott egymás iránti szeretet természetéből fakad az életre szóló elkötelezettség vágya, amely a házasságban valósulhat meg. Ez az áldozatos és egész életre szóló szeretetszövetség adhat biztos alapot a családi életnek, a gyermekek egészséges és boldog fejlődésének.

Napjainkban ez a vélemény sokszor gúny és élcelődés tárgya, és ezért magát az Egyházat is nemtelen támadások érik. Miként történelme során már nem először, most is egyedül az Egyház védelmezi az embert s alapvető jogait. A Szentatyá, XVI. Benedek pápa egyik beszédében ezt az Egyház feladatának említette: *Az*



Egyháznak védelmeznie kell az embert, az emberi természet lerombolásával szemben (2008. december 22.). Sajnos a házasság és a család elleni támadások gyakran jogi természetűek, ezért össztársadalmi szinten fejtik ki hatásukat. Hiába hoz esetleg egy következő kormány új törvényt, a változás csak lassan megy át a gyakorlatba, és bizonytalanságban tartja az érintetteket, főként a fiatalokat.

Érdeemes viszont megemlíteni azt is, hogy talán az egészséges gondolkodás és az emberi természet egyfajta önvédelemre is képes. Nemrégén látott napvilágot egy európai uniós felmérés, amely azt mutatja, hogy minden más országot megelőzően Magyarországon a fiatalok ma is a családi életet tartják az élet legnagyobb értékének. Ez önmagában is örömteli tény, hiszen azt mutatja, hogy az emberi természet eredendően jó és megváltoztathatatlan. A társadalmi szokások és divatok változhatnak, de maga az emberi természet maradandó.

Szeretnénk ebben az előttünk álló évben újságunk lapjain a házasság és a családi élet maradandó értékeit sorra venni, illetve bemutatni. Továbbá igyekszünk a boldog házasságban és családban élők kitarításukban megerősíteni. De törekszünk azok felé is szeretettel és segítő szándékkal fordulni, akik házasságukban és családi életükben hajótörést szenvedtek. Jó lenne, ha sajátos élethelyzetükben is meg tudnák találni helyüket az Egyház imádkozó közösségében, s ahol még lehetséges, ott szeretnénk segítséget nyújtani helyzetük megváltoztatásában is.

Hozzon ez az esztendő Egyházmegyénk híveinek sok örömet a családi élet minden területén!

A csoda reményt ad

Horváth István Sándor

Az evangéliumok szerint Jézus csodái minden képzeletet felülmúlnak. Egyetlen más korabeli csodatévőről sem maradt fenn annyi csodatörténet, mint róla. Az ő csodái messze felülmúlják mindazt, amit az ember megtehet vagy akár csak elgondolhat. Rámutatnak, hogy a betegek, megszállottak, szenvedők és hozzátartozóik belekeseredtek sorsukba vagy éppen kétségbeesettek. A csodák alanyai nem gazdagok, senki nem irigyli őket, gyakran nincsenek kiváló érényeik, de a hit, a Jézusban való hit szükséges gyógyulásukhoz. Semmi a világon nem szól amellett, hogy sorsuk megváltozhat. Emberi segítségre már nem számíthatnak, de Jézus mégis megkönyörül ezeken a szenvedőkön és segít rajtuk.

Jézus csodáinál nem egy rendkívüli erővel rendelkező ember istenítéséről van szó, hanem arról, hogy a lehetetlen emberi helyzetekbe hogyan lép be Isten, aki megoldást ad. Egy kétségbeejtő szituációban, amikor lehetetlennek látszik a kiút és a gyógyulásnak egyáltalán nincs esélye, váratlanul új megoldás születik. Isten segítségével megmutatkozása mellett a csodák ugyanakkor Jézus tanítását is igazolják, illetve az Atya igazolja Jézus tanításának igazságát a csodák által. Jézus ismételen kijelenti, hogy az ő csodái a kezdődő Isten-uralomnak a jelei. Amikor gyógyít, kiűzi az ördögöket vagy

feltámaszt valakit a halálból, ezek előízét jelentik annak, amit Isten az új világban meg fog valósítani. A csodák Isten országának megvalósulását jelzik.

A gyógyító csodák sorából kiemelkednek a halottfeltámasztások. Három esetről számol be az evangélium: Jairus 12 éves kislánya feltámasztásáról (Mk 5,21-43; Mt 9,18-26; Lk 8,40-56), a naimi özvegyasszony egyetlen fiának feltámasztásáról (Lk 7,11-17), valamint Lázár esetéről (Jn 11,1-44). A hívők sokszor kérdezik papjukat, hogy napjainkban miért nem történnek ilyen csodák? Valójában történnek, csak éppen nem értesülünk róluk, mert a hírekben a katasztrófák fontosabbak a jó híreknél.

De lássunk most egy példát arra, hogy manapság is vannak csodák, illetve a hívők számára csodának minősülő esetek. A hitetlenek persze mindig kételkednek, de ez ne ingasson meg senkit hitében!

Chauncey Crandall, a floridai kardiológus orvos neve akkor vált ismertté, amikor néhány esztendeje imájának hatására egy halott életre kelt. A doktor megtérése 11 éves leukémiás fia küzdelmei láttán történt. Akkor határozta el, hogy minden betegéért imádkozni fog.

2006. október 20-án egy 53 éves, szívinfarktust kapott embert hoztak a kórházba. Amikor Crandall doktor odaért, a férfiban már alig volt élet. Azonnal infúzióra és lélegeztetőgépre került, és hatszor próbálták elektro-sokkal beindítani a szívét, eredménytelenül. Negyven percen át hiába küzdöttek az életéért, a férfi meghalt. A személyzet távozott, csak Crandall doktor maradt ott, és egy nővér, akinek elő kellett készítenie a halottat a szállításra. A csöveket eltávolították a testből. Az orvos is elindult az ajtó felé, de mielőtt kilépett, úgy érezte, Isten arra kéri, hogy menjen vissza és imádkozzon az emberért. Imádkozni kezdett a halott mellett: „*Atyám, Istenem, könyörgök ennek az embernek a lelkéért. Ha nem ismer téged, mint Urát és Megváltóját, támaszd fel most a halálból, Jézus nevében.*” A nővér elképedve bámult rá. Ekkor viszszaajött az intenzív osztályon dolgozó egyik orvos. Crandall megkérte, próbálkozzon meg még egyszer a sokkolással. „*Kolléga úr, ez képtelenség. Többször próbáltam. Ez az ember meghalt*” – hangzott a válasz. Ő azonban nem tárgított, s ekkor példátlan dolog történt: a sokk után nemcsak visszatért, hanem teljesen normális értéket mutatott a beteg szívverése. A halott életre kelt. Magához térve elmondta, hogy amíg halott volt, örökkévalóságnak tűnő időt töltött egy vaksötét helyen. A doktor ekkor kérte, hogy fogadja el Jézust. Ő örömmel megtette ezt.

A csodák reményt ébresztenek az emberekben mind a mai napig. Aki hall egy csodáról, arra gondol, hogy talán neki sem kell beletörődnie minden nyomorúságba, amely ránehezedik. A csodák reményre ösztönöznek, amely ma is áthatja és mozgatja a hívőket. Akár velem is történhet csoda.





Nyitott hétvége a Győri Szemináriumban

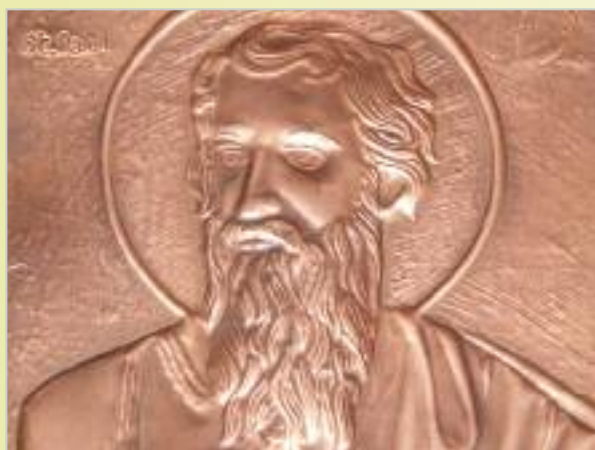
Pete Polgár Máté / Martinus

A Győri Szeminárium november 5-én megnyitotta kapuit a papság iránt érdeklődő fiatalok előtt. Tizenhárom fiú költözött a házba három napra, hogy közelebbről megismerkedjenek a kispapok életével. Részt vettek a vesperáson, Szent Imre herceg szobrának megkoszorúzásán, ellátogattak Zircra. Beszélgethettek dr. Pápai Lajos püspök úrral és egy indiai atyával, valamint ellátogattak az idősek otthonába is idős lelképásztorokhoz. Külön öröm volt számunkra az a nyitottság, amit a fiatalok részéről meg tapasztaltunk.

Gesztenyesütés a szöllői plébánián

Lendi Erzsébet / Martinus

Ministránsok és családtagjaik gyűltek össze a szombathely-szöllői Jézus Szíve Plébánia udvarán november 7-én, hogy együtt töltsék a délelőttöt. Fekete Szabolcs Benedek plébános az előző évben honosította meg a gesztenyesütés közös élményét, s a Kőszeg-hegylája vidékén szedett finomságokat idén is Karcsi bácsi sütötte meg. Az attemplom tanácsterme gyermekkacagástól és a sült gesztenyehéj pattogásától volt hangos. A ropogtatnivaló elfogyasztása után egy vidám fogócskára is maradt még idő a plébánia udvarán.



Képszentelés a celdömölki Szent Miklós-templomban

Hencz Jánosné / Martinus

Dr. Koltai Jenő esperesplébános ifjúsági szentmise keretében áldotta meg november 7-én azt a Szent Pált ábrázoló bronz képet, amelyet a templom szentélyében helyeztünk el. A képet Jenő atya a damaszkuszi zarándokútjáról hozta és ajándékozta a híveknek. Plébánosunk a képhez kapcsolódva felidézte Szent Pál életútjának legfontosabb eseményeit, s kiemelte, hogy Pál elkieseredett üldözője volt a keresztény Egyháznak, mígnem egy damaszkuszi útján Jézus megjelenésével fordulat következett be életében.

Szent Imrére emlékeztek Jánosházán

Kardosné Tömböly Edit / Martinus

Névadóját, Szent Imrét köszöntötte a jánosházi katolikus általános iskola november 10-én. A szentmisét Bokor Zoltán zalaegerszegi káplán mutatta be Bodorkós Imre plébánossal és Varju Gábor káplánnal. A szentmisén részt vett az intézményben tanító kissomlyói evangélikus lelkész, Cserági István is, aki a szentmise után Imre herceg Krisztus-követéséről és érényeiről beszélt. A gyerekek versekkel, énekekkel emlékeztek a magyar fiatalok védőszentjére, s közösen imádkoztunk iskolánk egy nemrég elhunyt tanulójáért.



Szent Márton ünnep Kőszegen

Tóth Krisztina Veronika OP / Martinus

A kőszegi Árpád-házi Szent Margit Óvoda és Általános Iskola ötödik osztályosai készültek ünnepi műsorral Szent Márton napjára, míg a nyolcadikosok mézeskalácsból libákat sütöttek, a kisebbek pedig lampionokat készítettek. A szentmisét Mikolás Attila káplán mutatta be, a prédikációban pedig Ipacs Bence diakónus magyarázta el a gyerekeknek, hogy miért fontos számunkra Szent Márton. Az énekkar és az ifjúsági fúvószenekar három Szent Márton-éneket adott elő Maitz József zeneiskolai tanár vezényletével.



Védőszentjére emlékezett a Szombathelyi Egyházmegye

Molnár János, Teklits Tamás / Martinus

Szent Márton pártfogását kérve közös imádságra gyűltek össze az egyházmegye papjai, a kispapok és a hívek november 12-én a Székesegyházban.

Az imádságot dr. Veres András megyéspüspök vezette, de jelen volt dr. Márfi Gyula veszprémi érsek, egyházmegyénk metropolitája és dr. Konkoly István nyugalmazott püspök is. Homíliájában püspök atya úgy emlékezett meg Szent Mártonról, mint a béke emberéről. Városunk szülötte ízig-vérig európai ember volt tettben és gondolkodásban egyaránt – fogalmazott a főpásztor.

A zsoltos után a Werner-kórus kíséretében mécsesekkel, fáklyákkal és lampionokkal vonultunk a Szent Márton-templom elé, hogy koszorút helyezünk el védőszentünk szobránál.

November 13-án a Székesegyházban ünnepi szentmisét mutatott be dr. Márfi Gyula, akivel együtt koncelebrált dr. Veres András, dr. Konkoly István és az egyházmegye papsága. Érsek úr szentbeszédében röviden ismertette Szent Márton életét, és arról beszélt, hogy nemcsak a szülőknek kell és lehet megtéríteniük a fiatalabbakat, a gyermekeket, hanem a fiatalok is a bértmálás, a Szentlélek ajándékának vétele után már mint felnőtt keresztények kell, hogy hirdessék Isten országát környezetükben. Felelevenítette azokat az egyházmegyénkben szerzett élményeit is, amelyek során papok és hívő világiak segítségével egy-egy fiatal rátalált Jézusra és az üdvösséghez vezető útra. Érsek úr homíliáját azzal a gondolattal fejezte be, hogy Jézus ne csak a templomban, a tabernákulumban lakjék, hanem legyen mindig velünk és bennünk, szívünkben vigyük őt mindenhol magunkkal.

A győri és a budapesti szeminárium kispapjai, szerzetesrendi atyák és nővérek, külföldi vendégek, valamint világi előljárók is szép számmal részt vettek a szentmisén. A zenei szolgálatot a Werner-kórus végezte.



Ferences lelkigyakorlat a Szent Erzsébet Plébánián

P. Rácz Piusz OFM / Martinus

Egyházközségünk a templom búcsújára készülve november 17. és 19. között tartotta lelkigyakorlatát. A testvérek szép számmal vettek részt az esti szentmiséken és járultak szentáldozáshoz. P. Kálmán Peregrin OFM Árpád-házi Szent Erzsébet mellett Assisi Szent Klára és Árpád-házi Szent Margit példájára is felhívta a hallgatóság figyelmét. A pénteki ünnepen a helyi Karitás jóvoltából Szent Erzsébet-kenyeret is osztottak a résztvevőknek, ezzel is emlékezve a 24 évesen elhunyt magyar szentre.



Árpád-házi férfi szentek ünnepe Sárváron

Dr. Szalai Horváth Judit / Martinus

A Szent László Általános Iskola tanulói Szent Imre napjához kötődve az Árpád-házi férfi szentekről emlékeztek meg november 17-én. Reggel a 4. osztály tanulói adták elő a színpadi produkciójukat *Magyar királyok* címmel. Az előadás felelevenítette Szent István király megkoronázását, Szent Imre herceg taníttatását és Szent László király csodás tetteit. Az előadást zenei aláfestéssel, szavatokkal és párbeszédreszével tarkították, de felhangzottak az ünnepelt férfiakra szóló egyházi népénekek is.

Szent Erzsébet rózsája a katasztrófák évében

Mátyás Zsófia

Az iszapkatasztrófa után a Karitás naponta 2-3 autó adománnyal segítette a devecseri és kolontári károsultakat, de az egyházmegye más Karitás csoportjai és a hívek is bekapcsolódtak a gyűjtésbe. Rác Attila, Pintér Bálint és Farsang Petra Karitás-munkatársak a Devecserbe érkező adományok szétválogatásában működtek közre. Az önkéntesek kitartó munkáját jutalmazták a november 20-i Karitás találkozón, ahol dr. Veres András megyéspüspök átadta az önkéntesek oklevelét és a Szent Erzsébet rózsája díjakat.



Krisztus király, avagy a szívek királysága

Szakál Szilárd / Martinus

Krisztus király vasárnapján, november 21-én helyeztük vissza a lenti Szent Mihály-templomba a felújított Jézus Szentséges Szíve és a Szűz Mária Szeplőtelen Szíve szobrokat, amelyeket Horváth József festő-restaurátor újított fel. Mindez egy sikeres pályázat útján valósult meg, amit a Zala Megyei Közgyűlés Térségfejlesztési Bizottsága írt ki a templomok, műemlékek felújítására, állagmegóvásra. A hívek körmenetben kísérték az oltár elé a szobrokat, amelyek a megáldás után újra elfoglalták megszokott helyüket.

Stróber László esperesplébános kanonoki kinevezése

Martinus

A Vasvár-Szombathelyi Székeskáptalan VI. stallumának betöltése időszerűvé vált. Dr. Veres András megyéspüspök november 21-ei hatállyal Stróber László zalaegerszegi esperesplébánost nevezte ki a megüresedett helyre. A kinevezésre a belülről feújított, zalaegerszegi Szent Mária Magdolna-plébánia-templom megáldása alkalmával került sor a szép számban megjelent hívek előtt, akik a váratlan bejelentést nagy tapsal fogadták. Az ünnepélyes beiktatás időpontja a közeljövőben várható.



Jézus születésének megünneplése a liturgiában

Dr. Gyürki László

Az ősegyház liturgiájában a húsvét állt a középpontban, s ez foglalta magában a Krisztus-titok teljeségét. Csak a III. században ébredt föl a keresztényekben a vágy, hogy ünnepélyesen megemlékezzenek Krisztus születéséről. Előbb jegyezték föl a felnőtt emberré vált Krisztus üdvöt hozó tetteit, s csak később indultak el a folyón felfelé a forráshoz, hogy megismerjék a korábban történetet, az eredetet.

Mivel a pontos születési időpontot homály fedte, a keresztényeknek lehetőségük nyílt arra, hogy a legalkalmasabb napot válasszák az ünneplésre. Önkéntelenül esett választásuk az évnek arra a szakaszára, amikor a napok a legrövidebbek. Ósi időktől kezdve két nap jött számításba: december 25-e és január 6-a, mint Jézus első megjelenésének napjai. Ezzel pogány ünnepeket sajátítottak ki, de nem ez volt számukra döntő fontosságú. Az alapvető ok ennél sokkal egyszerűbb, és az általános emberi természetből fakad: amikor a természetben új fény támad, a keresztények ünnepelni kívánják a soha ki nem hunyó világosság eljövetelét. Az új fény valójában lelki megvilágosodás. A keresztény hit kedveli a természetet, szívesen alkalmazkodik hozzá, mégsem természetvallás, amely nagy jelentőséget tulajdonít az évszakok váltakozásának. A keresztény hit az örök érvényű történelmi eseményekből meríti ihletét.

Jézus születése történelmi tény. Ehhez igazodik történelmünk időszámítása. Jézus születésének esztendeje időszámításunk első éve. Az „Anno Domini”-nek mély jelentősége az a tény, hogy Jézussal új korszak kezdődött. Isten emberré válásának történelmi eseménye a liturgiában válik jelenvalóvá. Az év leghosszabb éjszakáján emlékezik az Egyház Krisztus születésére. A megemlékezés középpontjában az Eucharisztia háromszori megünneplése áll: éjfélkor, hajnalban és fényes nappal. Ez a hármas jelleg Jeruzsálemből ered. Ott volt szokás, hogy a hívek először a közeli Betlehemben, a születés bazilikájában éjféli „őrséget”, vigíliát tartottak, hajnalban érkeztek Jeruzsálembe, és a délelőtt folyamán találkoztak a város főtemplomában. Ezért ünnepel az Egyház ma is három szentmisével karácsony napján. Az éjféli mise a Fiúnak az Atyától való örök születését állítja a



központba. „Megjelent Istennek minden emberre üdvöt árasztó kegyelme.” (Tit 2,11-15) Az evangélium a legegyszerűbb szavakkal mondja el Jézus születését. Betlehemben, a királyi városban teljesültek be a Dávidnak tett ígérek. A hajnali mise a világosságra és a fényre utal. A Tituszhoz írt levél Isten kezdeményezését fejezi ki: „Megment minket, nem a mi igaz cselekedeteinkért, hanem irgalmassága miatt.” Az evangélium elbeszéli, hogy Isten először választ ki embereket: szegény pásztorokat, akik megtalálják a gyermeket. Ők most az egész népet képviselik, amint az angyali szavakból is kitűnik: „Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek.” A karácsony igazi ünnepi miséje a dél-előtti mise. A Fiú örök születéséről szóló szent ige erre a misére van fenntartva: „Az Ige testté lett és közöttünk lakott. Láttuk dicsőségét. Az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akét kegyelem és igazság tölt be.” Az Egyház liturgiája ezekkel a főséges szavakkal ünnepli a megtestesülés misztériumát.

Ha szívvel-lélekkel átéljük a liturgiát, részesedünk karácsony kegyelmében: találkozunk a teljes Krisztussal, aki gyermekként, a maga teljességében közöttünk van.

Krisztus született értünk

II. János Pál pápa

Krisztus született értünk, jöjjetek, imádjuk! Hozzád jövünk, Betlehem édes gyermeke, aki megszületvén elrejtett istenségedet, hogy osztozz a mi törekeny emberi természetünkben. A hit világánál felismerünk téged mint igaz Istent, aki megtestesült értünk. Te vagy az ember egyetlen Megváltója!

Csúcs és Forrás

Egyéb szerepek a szentmisében

Ipacs Bence

A Római Misekönyv Általános Rendelkezései a szentmise szolgálattevőinek sorában „Egyéb szerepek” cím alatt hosszasan foglalkozik azokkal, akik a szentmise ének-zenei részéhez kapcsolódnak, mint annak vezetői, megszólaltatói.

A zsoltárénekesnek az a feladata, hogy előadja a zsoltárt vagy más szentírási kantikumot, amelyet az olvasmányok közé iktattak be. Feladatának megfelelő elvégzéséhez szükséges, hogy jártas legyen a zsoltáréneklés művészetében, a helyes kiejtés és előadás mesterségében.

A hívek körében saját liturgikus feladatot teljesít a szkóla vagy az énekkar. Szerepe az, hogy biztosítsa a számára kijelölt részeknek a különböző műfajok szerinti éneklését, és előmozdítsa a hívek tevékeny részvételét az éneklésben. Ami az énekesekre érvényes, áll megfelelő módosítással a zenészekre is, főleg az orgonistákra, akik művészetükkel különleges módon emelhetik a szentmise ünnepélyességét.

Kívánatos, hogy legyen kántor illetve előénekes, aki a nép énekét irányítja, vezeti. Sőt, ahol nincs szkóla, a kántorra tartozik az ének vezetése, a hívek pedig bekapcsolódnak a neki kijelölt rész éneklésébe.

Az ének-zenei szolgálaton túl a szentmisében szintén fontos szerepet tölt be a sekrestyés, aki gondosan előkészíti a liturgikus könyveket, ruhákat és mindazt, ami a szentmise bemutatásához szükséges. A perselyezők összegyűjtik a templomban az adományokat, a magyarázó (kommentátor) alkalomadtán, röviden magyarázatokat ad és figyelmeztetésekkel szolgál a híveknek, hogy a szentmise menetébe betekintést nyerhessenek és azt jobban megértsék. Alaposan előkészített, mértéktartó és mindenki számára érthető szövegét a hívek előtt mondhatja el, de nem az ambónál. A rendezők a körmeneteket irányítják.

A szentmise hitünk és életünk csúcsa és forrása. Ezért minden liturgikus szolgálatot ellátónak kötelessége, hogy szerepét – a megfelelő felkészültséggel és gyakorlattal rendelkezve – teljes odaadással töltse be.



Karácsonyi ének

Babits Mihály

Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-ür szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

Becsésnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiról zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd élénk
törekeny játékunkat, a reményt.

Karácsonyi gyertyagyújtás a családban

Bodorkós Imre

A szenteste, karácsony éjszakája a család legbensőségesebb ünnepe. Minden otthonban megvan ennek az együttlétnek a megszokott formája, de talán sok helyütt vágnak arra, hogy ez az ünnep még szebb és elmélyültebb legyen. Ehhez szeretnénk segítséget nyújtani az alábbiakban.

Ének:

Fel nagy öröme! Ma született, aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény, isteni kised Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd a te édes Istenedet!

Nem ragyogó fény közt nyugoszik, Bársonyos ágya
nincs neki itt.

Csak ez a szalma, koldusi hely, rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Édesanya

Elérkezett a szenteste, Jézus születését ünnepeljük itt, a feldíszített karácsonyfa körül. Megköszönjük a Jóistennek, hogy családjunkban mi most vele együtt ünnepelhetünk. Szentatyánk, XVI. Benedek pápa mondta egy alkalommal: „*Vigyázzunk, hogy az Úr születésnapja ne úgy találjon bennünket, hogy közben elfelejtjük, hogy az ünnep főszereplője éppen maga Jézus.*”

Mi – családi közösségünkben – ezért most megköszönjük a Jóistennek, hogy Fia értünk is a világra született. Kérjük a gyermek Jézust, hogy családjunk minden tagja mindig az ő követeként élhessen a világban!

Gyermek:

Uram, Jézus, szükségem van rád! Köszönöm, hogy megszületél értem Betlehemben! Kinyitom életem kapuját, és befogadlak téged, mint Uramat, Megváltómat! Te irányítsd az életemet, és tégy olyanná, amilyen te akarsz, hogy legyek! Ámen.

Ének:

Ó gyönyörű szép, titokzatos éj! / Égszemű gyermek,
csöpp rózsalevél. / Kisedként az édes Úr
Jászolában megsimul / Szent karácsony éjjel!

Ó fogyhatatlan csodálatos ér! / Hópehely ostya,
csöpp búzakenyér. / Benne, lásd: az édes Úr
Téged szomjaz, rád borul. / Egy világgal ér fel.



**Édesapa:**

Evangelium Szent Lukács könyvéből

Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson. Pásztorok tanyáztak a vidéken kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „*Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtak egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.*” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „*Dicsőség a magasságban Istennek és békeség a földön a jóakarát embereinek!*” Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „*Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!*” Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekről nekik mondottak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezettébe véste szavaikat és szívében egyeztette. A pásztorok

hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

Ezek az evangélium igéi.

Édesanya:

Messze vagyunk, s talán magunk vagyunk,
de most találkozót adunk,
és a jászolnál mind-mind ott leszünk.

A Királynak tisztességet teszünk,
a Királynak, aki lejött közénk,
s nem volt, hová fejét lehajtsa.

Mi, boldog népe,
odatérdepelünk elébe,
s meghallgatjuk, mi a parancsa:

Örömhírt vinni szerteszét!
Világosságot, mert nagy a sötét!
Elhirdetni, hogy Ő itt van jelen!

Futni a fényvel át az éjjelen!

Őrizni reggelig!

(Túrmezei Erzsébet: Találkozó a jászol mellett)

Gyermek:

Szívünk a szent örömmel megtelik.

Hiszen ha ez a gyermek a miénk lett,
feledtet minden fájó veszteséget,
minden keserű könnyet letörül.

Karácsonyi béke ölel körül.

Győzve a távolságon, téren,
boldog betlehemi találkozóra
várlak, testvérem.

Ének:

Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pásztorok!

Hogy Betlehembe sietve menvén, lássátok, lássátok.

Istennek fia, aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek Üdvözítőtök valóban, valóban.

Mellette vagyon az édesanyja,
Mária, Mária;

Barmok közt fekszik, jászolban nyugszik szent fia, szent fia.

El is menének köszöntésére
azonnal, azonnal

Szép ajándékot vivén szívökben magukkal, magukkal.

A kis Jézuskát egyenlőképpen
imádják, imádják,

A nagy Úristent ilyen nagy jóért mind áldják, mind áldják.

Rajtra készen!

Az adventi ifjúsági lelkigyakorlatok margójára

Papp Eszter

Adventben és nagybőjtben egyházmegyénkben évek óta részt vehetnek fiatalok ifjúsági lelkigyakorlatokon. Hihetetlen, hogy mennyien jelentkeznek. Többször előfordult már, hogy telt ház miatt nem tudtak további jelentkezéseket elfogadni. Mit tudhatunk mi, fiatalok, akik még nem vagyunk szentek?

Elmegyünk és újra meg újra megújulva, egymásból is erőt merítve együtt indulunk a közös cél felé. Néhány nap alatt igyekszünk újratölteni kiürült tankjainkat. Olyan ez a lelki feltöltődés, mint a szervezet számára a C-vitamin. Ellenállóbbá tesz. Együtt tölthetünk pár napot, közösen imádkozunk, játszunk, együtt hallgatunk, és szemléljük Jézust az Oltáriszentségben. Hogy az utóbbi mennyire fontos, néhány éve ifjúsági közösségünk vezetőjétől hallva értettem meg: ha nem teszünk semmit, csak csendben nézzük az Urat, úgy hat ránk, mint a meleg kályha a téli fagyban. Aki közel van hozzá, előbb-utóbb felmelegszik.

Ebben a pár napban ismét felidézzük azt a küldetést, amit a bérálásban kaptunk. Ismét szárnyra kaphatunk. Krisztus igaz barátaként felelősen kell élnünk, az ő szent ügyének szolgálóiként. Hatalmas ez a küldetés, amelynek minden helyzetben meg kell felelnünk. Ha a célt akarjuk megtalálni a hegyen, akkor felfelé kell haladnunk, mindig az árral szemben. Mindannyian, régebben fiatalok és a mostani ifjúság, a kitűzött cél felé „tekerünk”.

Egy sportoló sem készült még úgy az olimpiai győzelemre, hogy a fotelben ülve megnézte a tévében, hogyan kell magasra ugrani. Ha így tett volna, örültek tartanának, a cél örökre távol maradt volna tőle. Ha az ember tudja, hogy mit akar elérni, bolond lenne, ha nem követne el mindent a siker érdekében. Egy profi sportolónak azonban sokszor le is kell mondania dolgokról



(alvásról, édességekről, szórakozásról). Számtalanszor akadályokba ütközhet, kudarcokat élhet át. Ezeket egy jó edző képes átsegíteni őt, talán némi energiáitallal „doppingolhatja” is magát. Velünk, Isten atlétáival is így van ez a hitben. A mi „energiáitallunk” az Oltáriszentség. A mi trénerünk maga Jézus vagy megbízottjai, a lelkipásztoraink. A családban, iskolában, plébániai közösségben mindannyian megkaptuk az alapokat, ismerjük a célt, ahová el kell jutnunk. Ez bizony nem mindig könnyű. Egy életen át „edzünk”, hogy a dobogón állhassunk az út végén. Kétségkívül nehéz feladat, de az evangélium nem ígért könnyű sikereket, kényelmes életet. Nekünk is le kell mondanunk egy-két dologról. Jézus győzelemre hívott mindnyájunkat, ez a siker viszont olykor elválaszthatatlan a szenvedéstől. Az út során sokszor elesünk, úgy érezzük, nem bírjuk tovább. Mások élete sokkal egyszerűbbnek, kényelmesebbnek tűnik, igaz, az ő céljuk kisebb, földi siker csupán. A jó edző segít felállni az esés után, útbaigazít egy-egy gyónásban, sőt velünk járja az utat.

Talán ebben az adventben újra megtaláljuk Jézust a jászolban. Keressük hát a „tréneret”, aki maga Jézus, és legközelebbi barátait, az atyákat, hogy lélekben felkészülve tudjunk ünnepelni!

72 óra képekben

Kompromisszumok nélkül a rászorulókért és teremtett világunk védelméért – 2010. október 15-17.



A szentpéterfai fiatalok szemetet szedtek



Ételosztás a szombathelyi Fő téren



Szőllősi fiatalok takarítási akcióban

Ministrálni jó!

Kirner A. Zoltán

Gyermekkorom meghatározó élménye volt a ministrálás. Szülőfalumban ferences atyák szolgáltak, akik nagy hangsúlyt fektettek a fiatalok oltárszolgálatára. A hétköznapi miséken több csoportba osztottak minket, mert egyszerre nagyon sokan lettünk volna az oltár körül. Négy-hat ministráns biztosan szolgált minden szentmisén. Vasárnaponként négy mise volt a faluban. A „*kismissén*” a kis asszisztencia, a „*nagymissén*” a nagy asszisztencia ministrált. A nagyok a középiskolás korosztályt jelentette. Nem volt ritka, hogy már dolgozó fiúk is ministráltak. Én magam is 18 éves koromig végeztem e szolgálatot.

Később, amikor otthon jártam, örömmel tapasztaltam, hogy 30 év után is sok fiatal állja körbe az oltárt. Papi hivatásomnak meghatározó eleme volt az oltárszolgálat, s mindig szívügyemnek tekintetem a ministránsok jelenlétét a szentmisén. Tudom és tapasztalom, hogy ma nem könnyű motiválni a gyerekeket a szolgálatra. Sok időt és energiát igényel. Sok a visszahúzó erő. Maguktól kevesen jönnek, ezért nekünk, papoknak kell megkeresni és megszólítani őket. Jó alkalom erre a hit-tanóra, a családokkal való élő kapcsolat. A ministránsokkal nekünk kell foglalkozni!

Meg kell ismertetni és szeretettni velük az oltár szolgálatát. Bátorítsuk, dicsérjük meg őket. Keressünk lehetőséget a rendszeres találkozásra. Használjuk ki a különböző programokat, ahol más ministránsokkal is megismerkedhetnek. A fiúk nagyon várják a nagycsütörtöki szentmisét, a Szent Márton ünnepséget, az egyházmegyei ministráns találkozót.

Plébániámon a négy templomban 35-40 ministráns van, akik hétköznapi is szívesen végeznek szolgálatot. Természetesen vannak hullámvölgyek is. Most éppen az egyik templomban a hétköznapi miséken való szol-

gálatot kell erősíteni. Fontos a rendszeres találkozás és a közös program. Ismertessük és szerettessük meg velük a liturgiát. El kell vezetnünk őket arra a felismerésre, hogy magának Jézusnak szolgálnak.



A mai időkben azért is kell nagyon odafigyelnünk a ministránsokra, mert kevés a papi hivatás. Merjük megszólítani az arra rátermett fiúkat, és legyen bártorságunk meghívni őket a papi szolgálatra. Engedjük őket közel magunkhoz, hogy láthassák az életünket. Ha bennünket, papokat boldognak látnak, és látják, hogy hivatásunk örömmel tölt el, akkor hiszem, hogy elgondolkodnak és felmerül bennük a vágy a papi hivatás után. Ezért természetesen nekünk, papoknak különösen is sokat kell imádkozni.



Szombathelyi egyházmegyes pap a gyenge tehetségűek szolgálatában

Inzsöl Richárd, Pál Ferenc

A Katolikus Egyház mindig is élen járt a gyenge tehetségűek, fogyatékkal élők szolgálatában, segítségében. Az azonban talán kevesek számára ismert, hogy Cottolengó Szent József példája megihlette a szombathelyi egyházmegyes Skultéty Lajost is. Skultéty Lajos papi pályája hasonlóan indult, mint bármelyik paptársáé. 1862-ben született Szombathelyen. A Premontrei Gimnázium, majd a szeminárium elvégzése után, 1886-ban szentelték pappá. Káplán volt Csesztregen, Jánosházán, Káldon, Pákán, Zalaegerszegen, majd Vámoscsaládon. 1897-ben kérte elbocsátását a Szombathelyi Egyházmegye

ideje nagy részét a gyógypedagógia szolgálatába állította. A Szombathelyi Újság 1901. május 26-án Földink sikere címmel a következőket írta: „*Skultéty Lajos korábban szombathelyi, jelenleg esztergomi egyházmegyei áldozópap dádógóknak Budapesten gyógytanfolyamot nyitott, melynek nyilvános vizsgálója május 19-én volt a piaristák gimnáziumában.*”

Ugyancsak 1901-ben könyvet jelentetett meg Közérdekű tudnivalók a hülyékről, gyengeelméjűekről és gyengetehetségűekről címmel. Több más szakemberrel együtt segédkezett az 1907-ben megnyílt Mosonyi Utcai Kisegítő Iskola létrehozásában, majd később a VIII. kerületi Práter utcai Állami Gyógypedagógiai Intézet tanára lett, egészen nyugdíjazásáig, 1926-ig. Halálának időpontja bizonytalan. Az Esztergomi Egyházmegye egyik történeti névtára azt írja, hogy 1927. december 25-én, életének 65., papságának 41. évében hunyt el, míg a Magyar Katolikus Almanach még 1929-ben is arról tudósít, hogy Skultéty Lajos Stocke Ivánnal együtt Budapesten, az Alkotmány utca 4. szám alatt tölti nyugdíjas napjait.

Mindettől függetlenül figyelemre méltó, hogy a Szombathelyi Egyházmegye területéről, Vámoscsaládról az Isten meghív egy egyszerű káplánt, hogy legyen a fogyatékkal élők segítségére, nyújtson számukra vigaszt, oktassa, nevelje őket, hogy az életben amennyire lehet, képesek legyenek eligazodni. Skultéty Lajost, bár nem emlegethetjük együtt a szintén Vas megyei illetőségű Frím Jakabbal, de mindenképpen – hasonlóan Frímhez – a magyar gyógypedagógia úttörői közé sorolhatjuk.



A vámoscsaládi plébánia épülete 1975-ben

gye kötelékéből Hidasy Kornél megyéspüspöktől, s Budapestre ment, hogy életét a gyenge tehetségű, segítségre szoruló gyermekeknek szentelhesse. Ettől kezdve

Pestisjárvány Felsőmarácon

Takó Gábor

A z ország északi részén 1710 tavaszán még folyt a Rákóczi-szabadságharc. A nyugati országrészt viszont már a császári csapatok tartották irányítás alatt. A katonaság élelmezése miatt hadiadót vetettek ki, szinte minden élelmet elvették a lakosoktól. Ráadásul 1710-ben nagyon rossz volt a termés is. Az emberek élelmi-szer hiányában legyengültek. Így érte Felsőmarácot 1710 tavaszán a pestisjárvány. A rágcshalók, patkányok gyorsan terjesztették a kórt. Az első halálos áldozatot júniusban jegyezték fel, a legtöbbben augusztus folyamán haltak meg. 1711 novemberéig 210 áldozata volt a pestisnek Felsőmarácon, a legtöbb a környéken. Tulajdonképpen a falu fele kihalt, sokan elmenekültek a településről. Teljes családok estek áldozatul a bubópestisnek. A halottakat a templomtól délre, nagyon mélyre ásott gödrökbe temették el, amelyekbe aztán meszet szórtak.

A járvány elmúltával 1715-től kezdték újra benépesíteni a falut, az elhagyott ingatlanokba települtek be a közeli falvakból.



Könyv- és DVD ajánlók

Martos Levente Balázs, Mátyas Zsófia

Szauer Ágoston költő-tanár *Adventi esték* című füzetének húsz verse az ünnepvárásról szól. A költő az advent hangulatát, egy-egy pillanatát megragadva vonja be az olvasókat is a készülődés örömébe. A Martinus Kiadó gondozásában megjelent kötetet Papp Eszter illusztrációi díszítik. A 36 oldalas kiadvány ára 300 Ft.

A Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó közelmúltban kiadott DVD-sorozata a Szombathelyi Egyházmegye templomainak bemutatását tűzte ki célul.

Mikszáth Kálmán szavait idézve: „*Minden templom egy-egy erősség.*” A kiadó célja, hogy a helyi plébánosok közreműködésével megismertesse a közönséggel az egyházmegye településeinek „erősségeit”, amelyek közül még jó néhány tanúja volt a magyar történelem legkorábbi eseményeinek is. A szent falak között több száz éve imádkoznak a hívek, s kéri Isten segítségét jó és balsorsban egyaránt.

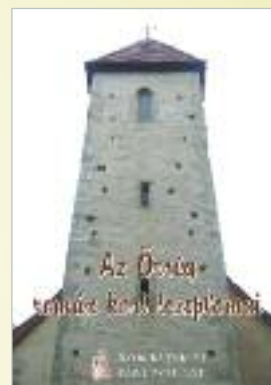
Jelen sorozat első lemeze négy őrségi település, Óriszentpéter, Velemér, Szőce és Zalamindszent román kori templomainak történetét tárja elénk Varga Ottó óriszentpéteri és Horváth István Sándor zalalövői plébános előadásában.

Göcsej és Zalavölgye román kori templomait – Böde, Boncodföldre, Zalaszentgyörgy, Salomvár – pedig Szalai Attila teskándi és Hencz Ernő nyugalmazott zalaszentgyörgyi plébános mutatja be.

A két lemezen található négy-négy templomtörténet a gazdag képi, szöveg- és hanganyaggal érdekes összeállítás lehet a településük múltja iránt érdeklődőknek és a történelmet kedvelőknek egyaránt. A DVD filmek ára 1490 Ft.

Szeretettel ajánljuk az ókori történelem és kultúra iránt érdeklődőknek, az őskeresztény kor fénylő alakjait megismerni vágyóknak, hitoktatóknak és papoknak egyaránt dr. Martos Levente Balázs *Legyetek követőim! Képek a tanító Pál apostolról* című könyvét. A kötet mintegy száz oldalon Pál küldetését és tanítói karakterét rajzolja meg. A társak és tanítványok, Lukács evangélista és a lelkipásztori levelek szerzőinek emlékezése mellett az apostol saját írásait vallathatjuk, ízelhetjük. Pál Isten iránti szenvedélye, a tanítványok iránti baráti szeretete, bátorító reménye áll a figyelem középpontjában. A 104 oldalas kiadvány ára 1200 Ft.

A kiadványok megrendelhetők a 94/513-191-es telefonszámon, az info@martinuskiado.hu e-mail címen és a www.martinuskiado.hu webáruházban, de személyesen is megvásárolhatók a Püspöki Palota portáján.



Fókuszban - programok, események

december 15. (szerda)

10 óra Megemlékezés Brenner János haláláról (Szombathely, Szent Kvirin-templom – Szalézi)

december 17 - 19. (péntek - vasárnap)

Adventi lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

december 18. (szombat)

14 óra Szentmise Brenner János tiszteletére (Szombathely, Szent Kvirin-templom – Szalézi)

24 órás szentségimádás (Szombathely, Annunciáta nővérek kápolnája)

december 26. (vasárnap)

14.30 óra A Család Éve megnyitó ünnepsége (Tófej, Szent Család-templom)

december 28 - január 1. (kedd - szombat)

Nemzetközi Taizéi Ifjúsági Találkozó (Rotterdam)

– Hogy hívják a süket macskát?

– Hát jó hangosan.

– Miért nehéz lóvá tenni a kígyót?

– Mert lecsúszik róla a nyereg.

– Pistike, megint sáros a nadrágot!

– Ne haragudj, mama, olyan gyorsan estem el, hogy nem volt időm levetni.

– Melyik a legbonyolultabb ormányos állat?

– A kacifánt.

– Hogy hívják a játékos sündisznót?

– Pléjsztésün.

– Mit kiabál a nyúl, amikor megtámadja a hóembert?

– Ide a répát, vagy hozom a hajszárítót!





*„Békesség most tinéktek, emberek.
Örvendezzél, derék világ,
Hangozzatok, jámbor legendák,
Zsolozsmák, bibliák, imák.”*

(Ady Endre: Békesség ünnepén)